

[Arbejds- og socialministeren.]

stilling overfor ungdomskommissionen fuldkommen fejlagtigt. Jeg har kun udtalt mig, da jeg havde lejlighed dertil, om den tid, ungdomskommissionen nu havde anvendt — man har vel lov til at sige: en del år — på dette nyttige oplysningsarbejde. Jeg har den opfattelse, at trækkes tiden stadigvæk ud, uden at der bliver sat punktum for dette arbejde, vil det vanskeliggøre den lovgivning, som skulle følge efter, og udfra dette synspunkt har jeg foranlediget, at spørgsmålet er blevet nøje undersøgt. Jeg mener også at kunne sige, at jeg ved forskellige praktiske ting har medvirket til at få arbejdet lagt således tilrette, at det nu meget snart kan afsluttes, således at det hele derved kan ses under en samlet synsvinkel. Det er mit synspunkt, og det er det, jeg har udtrykt, hvad det ærede medlem og også andre i ungdomskommissionen ikke har været tilfredse med.

Med hensyn til selve ungdomskommissionens arbejde og dette arbejdes resultater er jeg ganske enig i, hvad flere ærede ordførere i dag har udtrykt, at det er et område, som i allerhøjeste grad må interessere først og fremmest mit ministerium og dernæst hele ministeriet og rigsdagen i den kommende tid. Det er for mig ganske klart, at der er områder, som kræver en lovgivning, at der er områder, hvor ungdomskommissionen med fuld ret kan pege på mangler, der må bødes på, og hvor vi i forhold til andre lande står tilbage. Der skal ikke mangle medvirken fra min side eller fra ministeriets side med hensyn til at forme det arbejde således, at en lovgivning vil kunne gennemføres.

Spørgsmålet om Konservativ Ungdom og Konservativ Ungdoms stilling til ungdomskommissionen er der vel ingen grund til at fordybe sig meget i ved denne lejlighed. Det er ikke min opgave at udtale mig på Konservativ Ungdoms vegne. Når jeg er blevet spurgt, fordi ungdomskommissionen har med mit ministerium at gøre, har jeg udtrykt det således — hvilket jeg på den givne foranledning gerne vil sige til det ærede medlem, ellers havde jeg ikke tænkt at komme ind herpå —, at jeg er ganske enig i den stilling, Konservativ Ungdom har taget ved at melde fra i samarbejde, hvor kommunisterne deltager. Jeg er ganske klar over, at bortset fra det kommunistiske parti her i salen er der ikke een, der ikke ønsker den videst mulige afstand fra kommunister — og det er ikke enkelte, der kan tage patent på den stilling, det er efter min mening hele det øvrige danske folks op-

fattelse —, men vi er alligevel uenige i den praktiske fremgangsmåde. Nogle mener, at et fortsat arbejde med kommunister bord ved bord i kommissionen er nyttigt og forstandigt. Jeg har den modsatte opfattelse. Jeg ønsker ikke at omgås kommunister. Jeg ønsker ikke, hvor det er muligt at sige fra, at udføre et arbejde sammen med kommunister, og derfor kan jeg for mit vedkommende sige, at den stilling, der her er taget fra mit partis ungdoms side, er fuldkommen rimelig og rigtig. Men jeg ved, at andre har en anden opfattelse — ikke udfra andre grundsynspunkter, men udfra rent praktiske arbejdssynspunkter.

Jeg vil gerne slutte mine bemærkninger med igen at understrege, at hele det område, der her er rullet op, vil have ministeriets store interesse fremefter, og vi vil på de områder, der kan afklares, og hvor der kan skabes politiske muligheder derfor, i høj grad medvirke til at søge en lovgivning til forbedring af ungdommens kår fremmet.

Per Hækkerup: Jeg har ikke særlig mange bemærkninger at gøre til ordføreren for forslagsstillerne. Jeg er bange for, at jeg ikke ville være i stand til at forklare det tydeligere, end jeg gjorde det i første omgang, og derfor er jeg også fuldstændig klar over, at det beror på manglende evne hos mig, når det ikke er lykkedes det ærede medlem at opfatte, hvordan situationen er. Når det ærede medlem konkluderer i, at nu gælder det ikke om at diskutere frem og tilbage, nu gælder det om at tage kampen op, hvis sagen skal gennemføres, så interesserer det mig i og for sig at høre, for det tyder jo på, at det ærede medlem ikke har meget kendskab til, hvad der foregår blandt ungdommen her i landet. Vi andre, der er med i dette arbejde, har kæmpet. Det drejer sig ikke om en diskussion i folketinget, om diskussion på et enkelt møde hist og her, men det er på møde efter møde hele landet over, at denne diskussion har stået, først indenfor ungdommen, og derefter mellem ungdommen og de organisationer og kredse, som har stillet sig afvisende overfor ungdommens krav. Det har det ærede medlem altså tilsyneladende intet kendskab til, og når han nu slår sig op og siger: ungdommen og jeg vil blive så og så skuffet, vil jeg sige, at det kan godt være, den ærede ordfører for forslagsstillerne gerne vil tage ungdommen til sit hjerte, men jeg tvivler om, at det omvendte er tilfældet.

Til den højtærede socialminister vil jeg sige, at jeg naturligvis ikke havde ventet, at